

ת"פ 336/05 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחים פדילה (עוצר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 336/05 מדינת ישראל נ' פדילה(עוצר)
בפני כבוד השופטת דינה מרשק מרים
בענין: מדינת ישראל
ב�名ם פמ"מ וע"י עו"ד ינאי גורני
המאשימה
נגד
עבד אל רחים פדילה (עוצר) - הובא וע"י
עו"ד פאדיה חמדאן
הנאשם

זכור דין

כתב-האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתיוקן, שגובש במסגרת הסדר דיןוני, בעבירה של נשיאה והובלת נשק, אביזר נשק ותחמושת, לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "חוק העונשין"].
  2. על פי עובדות כתוב האישום המתיוקן, שהה הנאשם, בשעת ערב, בטעס חינה לקרהת חתונתם של בני זוג ביום 24/04/2016. במהלך טקס החינה, יצא הנאשם מהמקום שבו הוא נושא תת המקלע מאולתר מסוג "קרל גוסטב". כשהגיע לפינת רחוב סמור, הרים את תת המקלע לכיוון השמיים, ביצע "פריקה" שלו בכך שדרך את תת המקלע, לחץ על הדק תת-המקלע וביצע נקירה. מיד בהמשך, הלק הנאשם לכיוון צפון שבו הוא נושא את תת המקלע בידו.
- לאחר מכן, במהלך החינה, בשעה שאינה יודעה במדוייק,פגש הנאשם בשכנו - רדוואן סמארה (להלן: "רדואן") וביקש להתלוות לרדוואן למוכנותו על מנת להגיע לבתו. הנאשם ורדואן נכנסו למוכנית, כאשר רדוואן ניג ברכב והנאשם התישב במושב שליד הנהג בעודו נושא עמו, בתוך תיק גב, את תת המקלע יחד עם שתי מחסניות ריקות וכפפה ובها 26 כדורים מסווג 9 מ"מ. רדוואן החל בניסיעה על כביש מסטר 24, באותו עת הבחינו שלושה שוטרים במוכנית, והחלו בנסיעה אחריה בኒידת משטרתית. השוטרים כרזו למוכנית לעזרה, אך המוכנית החלה להימלט מהニידת והנאשם זرك את התיק וбо תת המקלע, שתי המחסניות הריקות, הcuppa ו-26 כדורים מסווג לחילון המוכנית. מיד ובסמור לאחר מכן, תפסו השוטרים את התיק והcuppa.

עמוד 1

תסוקיר שירות המבחן

3. בהתאם להסדר הדינו, נשלח הנאשם לקבעת תסוקיר בעניינו ממנו למדתי, כי המדבר בוגר בן 24 שנים, אשר נישא כשבוע לפני מעצרו. הנאשם מסר, כי אשתו עברה טראומה עת עברה הפסקת הרון בעודו מצוי במעצר. לדבריו, טרם מעצרו עבד בשיפוצים והתגורר עם אשתו בעיר טירה בגין שכור. הנאשם סיים 11 שנות לימוד, כשמגיל צער עבד בעבודות מזדמנות על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, והוא תיאר תא משפחתי בו לא זכה להכוונה ותמיכה, כאשר אחד מאחיו מרצה מאסר ממושך בגין עבירה חמורה.

ה הנאשם מסר, כי ביצע את העבירה הנוכחית על רקע תחושת שייכות לחברה שלoit עמה התרועע, שהפחית וצמצם מחומרת התנהגותו, הביע עמדה קורבנית לדבריו, הוא היחיד שנעצר מבין קבוצה גדולה שביצעה עבירות דומות באותו מעמד.

ה הנאשם נטול עבר פלילי, אם כי מתנהל נגדו תיק נוסף בבית-משפט השלום.

לאחר שקללת גורמי הסיכון והסיכון, להתרשםות שירות המבחן קיימים סיכונים להישנות ביצוע עבירות, הנאשם אינו בשל בעיתוי הנוכחי להतערבות שיקומית, והוא זוקק לעונשה קונקרטית ומוחשית שתחזרם עבورو את חומרת מצבו והשלכותיו ותהווה גורם מרesan ומציב גבול עבورو.

טייעוני ב"כ הצדדים

4. עם החלפת הייצוג נשמעו הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם. הבהיר, כי ביום 17/01/17 הנאשם הורשע בבית משפט השלום בכפר סבא, על יסוד הודהתו, בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין והיזק לרכוש במידה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, כשהטעונים לעונש נדחו עד לאחר מתן גזר דין זה. המדבר באירוע שהתרחש בחודש אוגוסט 2014, אז הגיע הנאשם בסמוך לבית שכנו, החל לצעק והשליך שני אבנים לעבר הבית, אשר גרמו לנזק. בהמשך סירב הנאשם להタルות אל השוטרים, ובמהלך הנסיעה בנידית אימס אל עבר השוטרים שירצת אותם, וכי עוד "ייפגשו ברחוב" (ראו ת/1 מת"פ 15-01-30046 של בית משפט השלום בכפר סבא).

5. התובעת פירטה את נסיבות העבירה נושא כתוב האישום ואת הערכיהם המוגנים שנפגעו. הדגישה במיוחד, כי מדובר בעבירה נפוצה שניתן להגדר אותה כמכת מדינה ובוואדי כמכת אזור, שלא אחת הסיכון הפוטנציאלי מתmesh ואנשים תמים נפגעים מيري תועה. מהפסיקה שהגישה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין שנתיים ומחצה ועד ל-5 שנות מאסר בפועל. באשר לגזרת העונש בתוך המתחם, חזרה על כך כי ביןתיים לחובתו הרשעה נוספת, הפנתה לתוכנים שליליים בתסוקיר ועתה

לקבוע את עונש המאסר בפועל בחלוקת האמצעי של המתחם לצד מאסר על תנאי וקנס.

6. הסגור הדגש כי הנאשם הודה במיחסו לו עוד במהלך חקירתו במשטרה וכן בבית המשפט. באשר לנسبות הנוגעות לביצוע העבירה הדגש, כי לא מדובר בהחזקת נשך על בסיס סכוסר או על רקו עברייני - כשלגיותו יש בכך כדי להוות נסיבה ממשית לכולא. על בית המשפט ליתן משקל ממשי לכך שההaint החזיק את הנשך על רקו תופעה חברותית של שימוש בנשך בחתונות ובשמחות, גם אם היא ראוייה לגינוי. בנוסף, הנאשם לא עשה כל שימוש בנשך במהלך החטונה אלא רישן עצמו והתרחק ממקום השמחה. הנאשם לא ביצע ירי באמצעות הנשך אלא היה מעוניין להוכיח אותו לקראת ירי. לגבי החלק השני של האירוע, הנהג הנאם מ恐惧 אינסטינקט ומתווך הפעלת שיקול דעת מוטעה אך רגעה. הסגור הגיש פסיקה נהגת של בית משפט זה וכן של בית משפט עליון ועתיר לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 10 חודשים מאסר בפועל ועד ל-18 חודשים מאסר בפועל. באשר לנسبותיו האישיות של הנאשם, חוזר על כך כי אין לו עבר פלילי בעבירות נשך, הוא מרצה את מסרו הראשון מאחוריו סורג ובריח, ועתיר הוא, לכן, להסתפק בתקופת מעצרו (ימים 16/25). לעניין זה הדגש כי אשתו של הנאשם עברה הפללה אחרי 7 חודשים הריאן בעקבות מעצר בעלה, כוון לאחר התוצאות מצויה בהריאן שני וביקש הוא כי ניתן לנאם ללוות את אשתו לבית החולים לקראת הלידה הצפואה.

7. אשתו של הנאשם העידה בגמר הטיעונים לעונש ותיירה כי עברה "לידה שקטה" בשבוע 36 בעקבות מצוקה רגשית על רקו מעצר בעלה וביקשה להתחשב בעלה.

8. הנאשם הודה לבית המשפט על הזמן שהקדיש לו, התנצל על הטעות שעשה בפני בית המשפט ובפני בני משפחתו. עתר להזמנות נוספת וביקש להמשיך את חייו עם משפחתו, עם אשתו ועם ילדו צפוי להיוולד.

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40(ג)(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

10. הנאשם במעשה פגע באופן מוחשי בשלום הציבור ובביטחוןינו. זミニות של נשך חם - ובמיוחד כשעסקין בנשך מאולתר מסווג "קרל גוסטב", בידי מי שאינו מורשה לכך, עלולה להביא לפגיעה בח"י אדם, לרבות בחפים מפשע. עבירות הנשך הפכו לטופעה עברנית מדאגה ול"מכת אзор", ובלשון בית-המשפט העליון:

"...עבירות המבוצעות בנשך - לרבות רכישה, החזקה ונשיות נשך - טומנות בחובן פוטנציאלי

סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור ובתחומו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעולות עבריינית העוללה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמיימים. אכן, הtgtgalotם של כלי נשק מיד ליד לא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לנוראים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאלו תוכאות הרסניות יובלו. ודוק: הסיכון שנשקף לשולם הציבור צריך להילך בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוען של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעלי פיקוח מוסדר של הרשותות טומן בחובו סיכון, באשר המחזק בו נתון תמיד לחשש שיתפתחה לעשות בו שימוש, והוא ברגעיו לחץ ופחד...". (ראו כב' השופטת ארבל בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נגד סולימאן [14.1.14] - להלן: ע"פ סולימאן).

11. באשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירה - יצין לחומרה, כי עסקינו בכך שנשא בנשק התקפי, שהינו בעל פוטנציאל פגעה גבוהה באופן יחסי לנשקים אחרים. אמנם, לזכותו יש לציין, כי לא טבעי שהעבירה בוצעה על רקע סכוסר. בהקשר זה אזכיר, כי הנאשם התרחק ממקום המשחה, הלך ברחוב, הרים את הנשק לכיוון השמיים וביצע "פריקה" של הנשק בכך שדרך את הנשק, לחץ על ההדק וביצע נקירה - הכל בטבורה על עיר. האירוע לא הסתיים בכך, אלא הנאשם המשיך ונשא את הנשק בעודו ברכב ובתווך תיק גב, יחד עם שתי מחסניות ריקות וכפפה ובה תחמושת הכוללת 26 כדורים מסוג 9 מ"מ. חלק זה של האירוע ממחיש את הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם אלמלא הנאשם נתפס ונעצר. בסיום האירוע, ובמהלך ההימלטות, הפגין הנאשם זלזול בחוק ובօוכפיו בכך שהשליך את התיק ובו הנשק, התחמושת והכפפה.

12. באשר למדיניות הענישה הנוגעת בעבירות נשק בנסיבות דנן, מבית-המשפט העליון יצא מסר ברור של מגמת החמרה בעוני המאסר שנגזרים על נאים המורשעים בעבירות נשק. זאת, על רקע מידה התופעה, המחייב ליתן ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זו (ראו בפסקה 14 לפסק-דיןה של כב' השופטת ארבל בע"פ סולימאן, לרבות את סקירת ההחלטה שם). וכן:

"**המציאות בארץ המתבטאת בזמןנותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האליםות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עוני הולם שירטיע באופן ממשי מהחזקה נשק בכלל ומשימוש בו בפרט...**". (ע"פ 2918/13 דבש נגד מדינת ישראל [13.7.18] בפסקה 8).

13. ראוי להביא את עדמת בית-המשפט העליון על רקע טענת ההגנה, לפיה יש ליתן משקל ממשי לכך שה הנאשם החזיק את הנשק חלק מתופעה חברתית:

"**לכן יש להוסיף אמירה מתבקשת בעניין ההתייחסות לשימוש בנשק במגזר אליו משתמש המשיב באירועי שמחה. מطبع הדברים, ככל שינוי תופעה צאת - הרואיה לשירוש על-ידי גורמי האכיפה - יש בה סכנה מובנית, שכן המחזק בנשק ואינו מiomן ועשה בו שימוש עלול**

בנקל לפגוע בזולות חיללה, ולוא גם بلا כוונה; לא כל שכן שלעתים מתפתח אירוע שראשיתו שמחה לככל קטטה, ואז יישמש הנשך גם מטרות אלימות מובהקות. מאסר בגין דא מאחורי סוג ובריח הוא הכרחי **ככל**, ובמיוחד מטעמי הרתעה (ראו דברי כב' המשנה לנשאה (כתוארו אז), השופט רובינשטיין, בע"פ 14/5681 מדינת ישראל נגד טاطור [1.12.15], פסקה 1').

.14. **מתחם העונש ההולם** "יקבע בהתחשב במידיניות עניינה זו ובנסיבות ביצוע העבירות, הכללות: נשאה של נשך תת מקלע מאולתר מסווג "קרל גוטסב" בטבורה של עיר, ומאותר יותר ברכב יחד עם תחמושת, שבוצעה פריקה של הנשך מחוץ לאירוע של שמחות, וכן השלת הנשך והתחמושת במהלך מרדף משטרתי, מבלי שנטען לקיומו של סכטוק ברקע.

.15. עיינתי בפסקה שהוצאה על-ידי ב"כ הצדדים (כאשר המאשימה הציגה פסיקה שאינה מתאימה בנסיבותיה) ובפסקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכיבים שבהם:

ע"פ 761/07 מדינת ישראל נגד אדרי [22.02.07], בו נדון עניינו של מעරער, בעל הרשותות קודמות, "חלקן לא פשוטות בכלל" (שם, בפסקה לפני האחרונה), אשר נעצר על-ידי שוטרים לבדיקה ונמצא מחזיק באקדחת, מחסנית ותחמושת עטופים בגרב ומוסתרים בתחנותיו. בית-המשפט המ徇ז גזר על המעערער שנת מאסר בפועל, וערעור המדינה התקבל תוך שעונשו הוועמד על שנתיים מאסר בפועל.

ע"פ 2892/13 **עודתآلלה נגד מדינת ישראל** [29.9.13] עניינו במעערער צעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי, אשר כפר במיחסו לו. בסופו של יומם הורשע בכך שהגיע לידי אקדחת, אותו הוביל ברכבו יחד עם מחסנית ריקה מכדרים, מוסתר תחת השטיחון שמתוחת לכיסא הנהג ברכב. משהבחן בחסימה משתרעת סטה מנתיבו בדרך ללא מוצא ורק אז עצר את הרכב, כאשר השוטרים מצאו את האקדחת. יחד עם המעערער היה אדם נוסף ברכב. על המעערער נגזר עונש של 21 חודשים מאסר בפועל, ובית-המשפט העליון לא מצא שיש יסוד להתערב בגזר-הדין.

ת"פ 16-10-24364 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד חנינה** [5.7.17] (hogosh על-ידי הגנה):

הנאשם הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירות בנשך לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין בכך שיחד עם אחר הוביל נשך מסווג "קרל גוטסב" ובו מחסנית עם כדורים, כשהנשך היה עטוף

בנילון נצמד ומונח בשקית נילון שקופה. הנאשם, כבן 23, נעדר הרשותות קודמות, והוגש בעניינו תסخير שלילי ממנו עליה כי אינו לוקח אחריות על מעשייו וקיים סיכון ביןוי להישנות התנהגות עברינית. נקבע מתחם עניינה שנע בין 16 ל- 36 חודשים מאסר בפועל. על השותף נגזוו 16 חודשים מאסר בפועל בהסדר טיעון סגור על רקע קשיים ראיתיים, ובהתחשב מכלול הנסיבות לרבות עקרון אחידות העונשה, הושטו על הנאשם 22 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ 69158-11-16 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד גבירהה** [12.6.17] (הגוש על-ידי הגנה):

הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירות של נשיית נשק ותחמושת וירי באזר מגורים, בכך שטען באדמה, בסמוך לביתו, תיק ובו נשק תת מקלע מסוג "קרל גוסטב", יחד עם מחסנית ותחמושת מסווג 9 מ"מ. הנאשם הוציא את התקיק, הכנסו לרכב והגיע לאירוע משפחתי, שם הוציא את הנשק ותחמושת מהרכב, ניגש לחצר הבית, כיוון את הנשק כלפי מעלה וירה צורו כדורים. לאחר שסימן לירות, ניגש לרכבו והחביא בו את הנשק ותחמושת. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 16 - 40 חודשים מאסר בפועל, ועל הנאשם - אדם בן 25, נשוי ואב לשתי פעוטות, נעדר עבר פלילי, הושת עונש מאסר בפועל בן 17 חודשים.

ת"פ (מחוזי תל-אביב) 6904-12-14 **מדינת ישראל נגד כבאה** [30.4.15], בו הורשע הנאשם בעבירות נשיית נשק ותחזקת סמ' לשימוש עצמי בכך שהוביל רובה מאולתר מסווג "קרל גוסטב" יחד עם מחסנית וכדורים כשהוא עטוף בבדים. הנאשם, בגין-צעיר, הביע חרטה על מעשיו, טען כי החזיק בנשק לצורך הגנה עצמית ונדון לעונש של 18 חודשים מאסר בפועל.

16. **פסק דין אלו משקפים קשת מקרים לרבענים,** כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת **מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 - 36 חודשים מאסר בפועל.**

17. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו יגזר בתוקף המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אין קשרות בביצוע העבירות, כמוポート בסעיף 40א' לחוק העונשין.

18. **באשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירות,** יש לזכור לחובתו של הנאשם את עמדתו הקורבנית והעדר התובנה לחומרת מעשיו, שכן סיכון להישנות ביצוע עבירות, אך הנאשם אינו בשל התערבות טיפולית וזקוק לענישה מוחשית. בנוסף, יש לקחת בחשבון את העובדה שבינתיים הורשע בעבירות נוספת, אשר משקפות דפוס אלים וזלזול ברכוש ובשורדים, כאשר לא הייתה בהסתברות הקודמת כדי להרתיעו מלהשלים פעילותו העבריינית.

לזכותו, יש להתחשב בכך ששיתף פעולה במהלך חוקירתו וכן הודה בבית-המשפט בכתב-אישום שתוקן לקולא. עוד לא ניתן להעתלם ממצבו המשפטי והחוויות סביב הרינויות אשטו בזמן שהה במעצר, כשהמדובר במאסרו הראשון.

19. לאחר ש核实תי את מכלול השיקולים, כשהתחשבתי, בין השאר, בנסיבות המעשים והעשה, תוך

שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעלה הנאשם לשאת, אני גוזרת את דיןו של הנאשם כדלקמן:

.25.4.16 22 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו:

10 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחררו עבירות בנשך מסווג פשע.

קנייס בסך 5000 ל"נ או 50 ימי מאסר תמורה, אשר ישולם עד ליום 1.4.18.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ הצדדים וה הנאשם.